

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

Р Е Ш Е Н И Е

№ *1467*

21.06.2018 г.

гр. Пловдив

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд-Пловдив, VII състав, в открито заседание на петнадесети юни през две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

при секретаря _____ и при участието на прокурора _____,
като разгледа АХД № 196 по описа на съда за 2017 г., докладвано от СЪДИЯТА _____,
, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на СДРУЖЕНИЕ „ _____,
„ БУЛСТАТ _____, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив,
_____, представлявано от _____, Председател на УС, чрез адв. _____,
и жалба на „ _____ „ ЕООД, ЕИК _____, със седалище и адрес на управление гр. Кричим, _____, представлявано от _____,
– Управител, чрез адв. _____ против чл. 61, ал.1 от Раздел VII на

Наредбата за определяне на размера на местните данъци на територията на Община Пловдив, приета с Решение № 10, взето с Протокол № 2/21.08.2008г., посл. изм. с Решение № 427, взето с Протокол №16/29.09.2016г. на Общински съвет Пловдив.

Ответникът оспорва жалбите.

Представителят на контролиращата страна - Окръжна прокуратура – Пловдив изразява становище за неоснователност на жалбите.

Административният съд, като взе предвид наведените доводи от страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбите са подадени от надлежни страни, по смисъла на чл. 186, ал. 2 от АПК, поради което същите се явяват процесуално допустими.

Разгледани по същество, същите са основателни.

От фактическа страна съдът намира за установено следното:

С Предложение изх. № 16 ПОБ0315 от 20.07.2016г. Кметът на Община Пловдив /л.75-80/ е предложил на Общински съвет Пловдив да приеме Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определянето размера на местните данъци на територията на Община Пловдив, като в предложението е посочено, че предлаганията размер на „Данък върху таксиметров превоз на пътници“ е той да бъде в минималния размер определен в ЗМДТ на **300 лева**. Съответно в чл. 61, ал.1 на предложената наредба за изменение и допълнение е записано, че данъка върху таксиметров превоз на пътници е определен в размер на **300 лева**.

Проектът на наредбата е бил публикуван на интернет страницата на Община Пловдив на 14.07.2016г.

На 20.07.2016г. предложението е било предоставено на постоянните комисии към общинския съвет.

Постоянните комисии са разгледали предложения текст на наредбата, като са изготвили протоколи за проведените заседания /л. 81- л.106/.

На 29.09.2016г. е проведено заседание на Общински съвет Пловдив, като с Решение № 427, взето с Протокол № 16 от 29.09.2016г. е приета разпоредбата на чл. 61, ал.1, в която е регламентирано, че данъка върху таксиметров превоз на пътници е определен в размер на **750 лева**.

От правна страна съдът намира за установено следното:

Жалбоподателите излагат твърдението, че оспореният текст на наредбата е нищожен, тъй като е прието по предложение на некомпетентен орган. Според тях размерът на данъка е бил предложен от секретаря на общината г-жа Топчиева, която не разполага с правомощията да прави предложения за промяна на наредбата.

Настоящият съдебен състав не кредитира този довод поради следното:

Видно от Протокол № 16 от 29.09.2016г. /л.107- 109/ е, че предложението за изменение на размера на данъка е направено първоначално от инж. Иван Тотев - Кмет на Община Пловдив, а г-жа _____ е коригирала текстовете на наредбата, т.е. тя е извършила единствено техническа дейност.

Обявяване на нищожност на административен акт може да се поиска в случаите, когато е издаден от некомпетентен орган, било то по отношение на материалната, нормативно предоставена компетентност; било в случаите на неспазване на йерархическата зависимост между органите - компетентност по степен; при излизане на местните или регионалните административни органи извън рамките на териториалната си компетентност, както и при липса на компетентност по време, като в случая не е налице нито една от горепосочените предпоставки.

Основателно е обаче твърдението на жалбоподателите, че оспореният текст на наредбата е незаконосъобразен поради следното:

Съобразно чл. 26, ал.3 от Закона за нормативните актове, приложим субсидиарно по силата на преpraщащата норма на чл. 80 от АПК, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, и предварителната оценка на

въздействието по чл. 20. Когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването се извършва на Портала за обществени консултации, а когато е орган на местното самоуправление – на интернет страницата на съответната община и/или общински съвет.

Анализът на цитираната правна норма сочи на извод, че изброените задължения на съставителя на проекта са императивно предвидени, с оглед гарантиране принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност. Неизпълнението на което и да е от тях води до процесуално нарушение, опорочаващо акта до степен, налагаща неговата отмяна.

Приетият от общинския съвет данък върху таксиметров превоз на пътници в размер на 750 лв. не е бил публикуван на интернет страницата на общината, нито има каквито и да е мотиви, доклад или оценка на въздействието.

Съгласно чл. 28, ал.1 от ЗНА проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него и предварителната оценка на въздействието по чл. 20, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган.

Следва да се отбележи, че при съобразяване с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗНА, приложима по силата на чл. 80 от АПК, която изрично и изчерпателно сочи съдържанието на мотивите към проекта за нормативен акт, а именно - причините, които налагат приемането му, целите, които се поставят, финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива и анализ за съответствие с правото на Европейския съюз.

Както се посочи по-горе при внасянето на проекта не са изложени каквито и да е мотиви които да обосноват определянето на данък и то в драстично по-голям размер от досегашния, няма изготвена оценка за финансовите резултати нито е направен анализ за съответствие с правото на Европейския съюз.

Изложеното дотук води до извода за незаконосъобразност на оспорения текст на чл. 61, ал.2 от Раздел VII на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на територията на Община Пловдив, поради което подзаконовият нормативен акт в тази му част ще следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателите се дължат сторените разноски по производството, които съобразно представените по делото списъци на разноските се констатираха в размер както следва:

На жалбоподателя СДРУЖЕНИЕ „

“ сумата в размер на 600 лв.; На жалбоподателя „

“ ЕООД сумата в размер на 950 лв.

Водим от горното, на основание чл. 193, ал. 1, предложение четвърто от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ чл. 61, ал.1 от Раздел VII на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на територията на Община Пловдив.

ОСЪЖДА Общински съвет- Пловдив да заплати на СДРУЖЕНИЕ „
“ сумата в размер на 600

/шестстотин/ лева.

ОСЪЖДА Общински съвет- Пловдив да заплати на
сумата в размер на 950 /деветстотин и петдесет/ лв

ЕООД

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се разгласи по реда на чл.194 от АПК при неподаване на касационни жалби или протести или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: